

SKAUTSKÝ

TELEGRAM.

Oddílový oběžník č.

1983

VIII. ročník

1

Český a slovenský exilový skauting

Oddíl Dr. Vělena Fanderlika

Už jsme se strašně dlouho neviděli a tak musíme svolat zase jednou oddílovou schůzku. Jak už je naším zvykem, bude to neděle a to

18. září

Nemůžeme, bohužel, předvídat počasí a tak budou zase dvě možnosti. Buď-li hezky, sejdem se na místě udaném koordináty

3454,500 - 5561,200

A kdyby mělo pršet, tak přijďte do
3459,570 - 5538,180

Pro ty, kteří nebyli na táboře, popis slovy: z dálnice č.3 /směr Köln/ vyjedete na Niederhausen, odtamtud se dáte na Oberjosbach /na kraji Niedernhausen na křižovatce doprava/ a dále na Ehlhalten. Tam odbočíte vlevo směrem Schlossborn. Asi po 1 km přijde křižovatka, u níž je parkoviště - a to je ono.

Ta varianta pro špatné počasí je klubovna DPSG v Rüsselsheimu. Začátek je v obou případech v 10 hodin, konec v 17 hodin.

V případě nejistoty zavolejte 06131/381858.

Vybavení obvyklé - kromě počínaje a KPZ konče. Můžete si vzít něco na opečení, dá se tam dělat oheň /už jsme tam ostatně byli loni v září/.

Účast na schůzce je velmi důležitá. Máme sice ještě léto, ale musíme již myslet na besídku. Bratr Yukon připravil divadelní hru o třech princeznách, drakovi a všem, co k tomu patří. Na schůzce se budou přidělovat role a vůbec projednávat podrobnosti. Kdo nebude, má smůlu.

Miláčkové moji,

zajistě si vzpomínáte na krásné chvíle, které jsme na táboře společně strávili nad českou gramatikou. Slíbili jsme si, že budeme v Telegramu pokračovat. A protože opakování je matka moudrosti, podíváme se nejprve na to, co už umíme.

Víte ještě, jak to je s psaním ú a ů? Byl to List do bloku č. 1. Doplňte správně:

vuně, pomuže, neuroda, vzhuru, unava, domu,
ul, stul, uplněk, dvur, usta, pravouhlý

A jak to bylo s ě a je? To byl List do bloku č.2. Přeložte do češtiny následující slova /aby v překladu bylo ě nebo je/:

Opa, Schaum, Kleiderhaken, Einfahrt, Mensch, Bär,
Entdeckung, neun, Volumen, fünf, neugierig, Blume,
Stadt, Roller, Gesang, zu Fuss, etwas, Besen

List do bloku č.3 nás seznámil s tím, po kterých souhláskách se píše vždycky i a po kterých y.

Kampak jedeš, parn-ku,
že děláš tak velké vln-?
Jedu, jedu k Brán-ku,
nepř-bírám, už jsem pln-.
Pln- malých, velk-ch dět-
jezd-m s n-mi na výlet-.

Pro psaní i a y po obojetných souhláskách /b,f,l,m,p,s,v,z/ už jsme si také uvedli řadu pravidel. Týkají se psaní těchto písmen v koncovkách podstatných jmen, přídavných jmen, číslovek a sloves. Když narazíme na slovo, které nám do těchto pravidel nezapadá, jsme v koncích. Pomoc je ale celkem jednoduchá - napíšeme vždycky i, až na určitý počet výjimek, kterým se říká vybraná slova. Jedná se většinou o y uprostřed slov a - bohužel - je třeba je umět z paměti. Máte je v Listech do bloku 11-13. A nezapomínejte -y píšeme i všech slovech příbuzných, která se dají z těch základních nějak odvodit. A protože mezi vámi jsou borci na češtinu, jistě pro ně nebude těžká následující doplňovačka, kde už je také použito vybraných slov po b:

Kdo b- to mohl b-t?
B-l statn-. Kož-ch měl šed-. Někd- se vloud-l do kuch-ně.
Všude č-chal. Každ- docela ob-čejn- kousek j-dla b-l pro něho pochoutkou. V noc- bděl. I nepatrn- šelest zaslechl.
B-str- sluch a b-str- čich b-li jeho dobř- pomocn-c-. Kdo to b-l?

Jestliže si někdo z vás nebude vědět s některou úlohou rady, přijďte za mnou na schůzce a já vám to vysvětlím. Úlohy pak ještě můžete poslat. Pravidla pro odevzdávání jsou stejná jako loni.

Mnoho úspěchů při luštění vám přeje

Lída

PRO RODIČE

Jak jste si jistě přečetli v předprázdninovém Telegramu, zavádíme „vyrovnávací“ poplatek pro ty, kteří nebyli na táboře /a nováčky/. Poplatek jsme stanovili podle průměrných výdajů oddílu za minulé roky a činí 50 DM na osobu. Platit můžete buď na schůzce nebo převodem na konto: L.Belovsky, Mainzer Volksbank, Konto 189118011 /BLZ 551 900 00/.

rozprostrže nad krajem.
Nebezpečí přichází

ve skrytu stromů

sám nebyl viděn.
se vydat dále.

Až přejdeš
ke skále,
značky

imipelpod a posledními
vyšlapaná

poselství do

velké řeky

Dostaneš

zbraň
svou
za horou Amar,
jytý

malém
tě by
ostrov opust.
splnil.

Stromy se zastav
přelét -
a uvidíš dvě
tok. Dojdeš

vystoupit na
hloupí
před
řící,

žes skálu
se pozorně
sleduj její

modrý obzor
cesta

nad tvou záhubou.

aby

řeku Mga,
která ti

se na
desku

zmliz
stiskni
neviditelné
opatrný,

desce
svítáním
že jsi ukol

Nechoď blíž
Až se ujistiš,

ostrůvku. Na kameni
neporozuměl. Vryj si
Vyčkej dne

stezka,

dále. Dívej
Na tomto místě mů-

tmy,
Bud
slzy

tvým průvodcem.
Vstup do něho

Až slunce
Dukladně

hluboká
a zbystrti

a pak můžeš
abyš viděl a
bezpečná, můžeš
a pečlivě

Zaveď tě na břeh
a nech se nést proudem.

- knoflík a kříž.
Za skálou je
bude dlouhá.

paměť a
kovovou a
jezero a

tvoje kroky a neronil
zůstaň na jejím břehu a
nedovolí jít
stranství,
pout je

ale buď opatrný!
Povede tě lesem a
pozoruj kraj.

dlouhá a neschůdná.

smysly.
tva je
přivítal

je teď
člun.
musíš
jen
ještě

na volné pro-
že další

se
noc

Hrst vzpomínek na tábor Ovád (zлыми jazyky též Chemoglatť zvaný)

Letos jsme poprvé vyzkoušeli stavění /a bourání/ tábora bez rodičů. Šlo to docela dobře, i když tam nějaká pomoc přece jen byla /a vydatná - pan Brössler a čtyři „Svíčari“/.

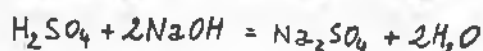
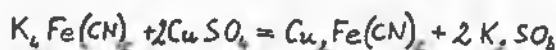

Počasí nám mimořádně přálo - ošklivé skončilo den před „přípravňákem“ a začalo až v den odjezdu /i když také dlouho netrvalo/. Důsledek byl ten, že se volné chvíle trávily většinou v říčce. A nejen volné chvíle, ale často i „oficielní“ program.

Prvním větším vzrušením byl boj o poklad náčelníka Wanagú. Když Alan dlouhými kroky zmizel s pokladem v lese, zdálo se být vše rozhodnuto. Všichni se již pomalu ubírali k táboru a tam najednou byly svědky závěrečného boje mezi Siouxy a Apači. Alan podlehl nakonec přesile a vyčerpaný Dlouhán došel, již nikým neohrožován, k cíli.

Arachidon - alchymista, šarlatán a čaroděj na dvoře císaře Rudolfa trápil naše skauty ještě dávno po odchodu z tohoto světa. Nejen že po sobě zanechal všechno šifrovaně, ale ještě je nutil se učit semafor, běhat v tom horku s vyplazenými jazyky po okolí a střílet v noci ohnivými šípy.

Nakonec to vyvrcholilo málem tím, že hlavní cenou by byla učebnice chemie.

Samozřejmě se taky bodovalo. Dopadlo to ale přímo hrůzostrašně. Arachidona vyhráli Karibú /rádce Dlouhán/, zlatou vařečku a velký švarcvaldský dort za nejlepší službu v kuchyni dostali Karibú /rádce Dlouhán/ a nejlepší v úklidu stanu byl Dlouhán. Co s ním?

Dívky na tomto táboře byly slabé. Asi proto, že jejich opory letos na tábor nejely. Ale alespon Rusalka „zabodovala“ - byla na druhém místě v hodnocení stanů.

* * *

Naši „starší“ si chtěli užít a tak se vydali na dvoudenní výlet. Užili si, hlavně horka.

Úžasné bylo, jaký zájem byl o kurs českého pravopisu. A jak to docela dobře šlo i těm, co si o sobě vždycky mysleli, že jsou naprostými an-

prostými antitalenty. Takže výplody tohoto typu: „Zmoklý Šamot brešel na latríně, protože chze bít scout“ se brzy stanou vzácností.

Na táboře jsme měli tři „cizince“. Každý odjinud - Mustang ze Švýcarska, Ohnivák z Kanady a Viking ze Švédska. Zapadli mezi nás dobře, určitě na ně nezapomeneme a třeba se s nimi zase někdy setkáme. A Viking postaví Beatu II, Ohnivák udělá další bobříky - a Mustang, ten povyroste a zmoudří.

STÁLTRÄDSBUREN

Jaký by to byl tábor, kdyby si někdo nezlomil žebro, nevyrazil zub nebo neurážl nohu! My jsme si to odbyli hlavně spoustou hřebíků v noze a zlomenou rukou Kváky. Samozřejmě

nesmíme zapomenout na záhadnou chorobu, která mnohým ztrpčila poslední dny na táboře. Naštěstí byla vždy velice krátká a nešťastník, který byl večer rád, že se živý odplížil z latriny, druhý den už mlsně chodil kolem kuchyně a žehral na dietu, kterou mu Lída tvrdě předeepsala.

Odborek se mnoho nesložilo - jednak bylo moc hor-ko, jednak ty lehčí už má kdekdo na rukávě. S bobříky to nevypadalo o moc lépe. Ale aspoň všichni víme, jak bobříky vlastně vznikly. Jirka obětavě celý tábor vždy večer předčítal Hochy od Bobří řeky. A dočetl je!

Naše styky s okolním světem nebyly velké. Kromě pomoci dvěma nabouraným motocyklistům, návštěvy vojáka s koňmi a občasného projíždění motocyklistů táborem stojí za zmínku jen návštěva kostela u příležitosti oslavy padesátého výročí vysvěcení p.Franze. Přispěli jsme svým skrovným podílem k slavnostnímu rázu mše.

A samozřejmě nesmíme zapomenout na návštěvu evangelických skautů z Hopfau. Byli s námi u táboráku, zpívali jsme dohromady i každý zvlášť a hlavně - přinesli zmrzlinu!

POZOR - POZOR - POZOR

Rádi bychom uspořádali Skautský zimní lyžařský tábor v době 25.12. - 7.1. Času na shánění ubytování je málo, proto bychom nejpozději na schůzce potřebovali vědět, kdo má zájem. Zatím máme jednu nabídku do sev. Itálie /poblíž Brixenu/ - stále by to tam 20 DM na den /se snídaní/. Při kalkulaci počítejte ještě s cestovným, výtahy a jídlem /výtah na týden tam např. stojí asi 75 DM/.

Pod cizím nebem

„Tak dobře, když jinak nedáte, budu vyprávět.“ Děda Pacák zabalil ze své staré, omšelé dýmky, uvelebil se pohodlně v křesle a pokračoval. „Budete si sice myslet, že vám věším bulíky na nos, že si vymýšlím pohádky. Myslete si co chcete – už jsem si zvykl, že mi nikdo nevěří, že mě lidé mají za podivína, dokonce i za blázna.“

Kromě Potápníka asi nikdo z vás neví, že jsem za poslední války sloužil nějakou dobu v cizinecké legii – légion étrangère, jak jí říkají Francouzi. Dostal jsem se tam počátkem roku 1939, hned po svém odchodu z Československa před hitlerovským nebezpečím. Francie vlastnila tehdy ještě rozsáhlé kolonie a jednotky legie byly většinou umístěny a cvičeny v nich. Moje garnisona byla v severní Africe, v

Alžíru. V žádném ohledu nic pro turisty. Oasa Bení-Abbès bylo sice docela pěkné hnízdo, ale kolem dokola nic než písek a skály. A slunce. Od rána do večera do vás nemilosrdně praží. Vysychá nejen tělo, ale také mozek.

Tábor nemusel být ani příliš hlídán. Na vycházky nebylo kam jít, jen pár z nás se tu a tam vydalo do nedalekých skal, pátrat po skrovných stopách života v pustině. Možné to bylo samozřejmě pouze k večeru, kdy už nehrozilo nebezpečí upečení za živa. Jednou jsem našel zajímavé stopy, mezi nimiž se táhla zřetelná rýha, jakoby od ocasu. Vypadalo to na pou-

štního varana, kterého jsem se dosud marně snažil vypátrat. Sledoval jsem se zaujetím stopu a nevšiml si, že jsem se vzdálil od tábora více než obvykle. Do setmění zbývala tak asi půlhodina a na návrat nebylo ani pomyšlení. Bylo to příliš nebezpečné – kraj, plný příkrých srázů a posetý nespočetnými ztuhlými kusy lávy. Rozhodl jsem se, že někde pod skalním převisem přenocuji a ráno se ještě před budíčkem vrátím. Samozřejmě mi to neprojde jen tak, ale posádkové vězení je pořád lepší než zlámané nohy a žebra.

Rozhlédl jsem se kolem a nazdařbůh vyrazil k první skále, která se mi zdála vhodná jako útulek. Byla na poněkud vyvýšeném místě a otvíral se od ní pohled do většího údolí, nehostinného jako vše ostatní kolem. Jen tu a tam uschlý keříček svědčil o tom, že zde život vzdoruje poušti.

Zrovna jsem se chystal uvelebit v malém, chráněném výklenku, když v posledních paprscích zapadajícího slunce se něco zablesklo. Přihmouřil jsem oči, abych proti slunci lépe viděl. Ve vzdálenosti několika set metrů stálo něco, co vypadalo jako velký vlk – jistě znáte tu dět-

skou hračku. Se spaním byl, pochopitelně, konec. V tu dobu kolovaly pověsti o německých tajných zbraních - co když mám něco takového před sebou? Opatrně jsem se, využívaje dlouhých stínů, k té věci přiblížil. Stálo to na třech nohách nad zemí a z otvoru ve stěně, oči-vidně vstupních dveřích, byl na zem spuštěn žebřík. Absolutní ti-cho, ani stopa života. Odjistil jsem pistoli a zavolal. Nic. Když ani na třetí pokus nikdo nereagoval, sebral jsem odvahu a vy-lezl po žebříku nahoru. Octl jsem se v kruhové kabině, která trochu připomínala pilotní pro-stor letadla. Zařízení bylo ovšem mnohem složitější a „luxusnější“.

U stěny proti dveřím bylo jakési zvláštní křeslo - jediný kus „nábytku“ v kabině.

Na pultě před ním ležela hromádka jakýchsi ústřížků, popsaných psacím strojem. Asi byste na mém místě udělali totéž - útržky jsem během dvou minut složil a spatřil jsem bezvadnou francouzštinou napsanou zprávu. Bohužel však bez jakéhokoliv vztahu k onomu záhadnému přístroji, v němž jsem se právě nalézal. Ihned mě samozřejmě napadlo, že to bude nějaká šifra. Nadarmo jsem nebyl před válkou nadšeným členem Klubu českých hádankářů. Dopis byl napsán výbornou francouzštinou, ale vši-ml jsem si, že obsahuje několik gramatických chyb. Když jsem tato chybná slova vypsal a seřadil, bylo tajemství dopisu odhaleno."

A pro vás, milí skautíci, je tady hned první soutěžní úkol. V příloze dnešního Telegramu najdete kopii rozstříhaného dopisu. Až ho složíte, vyhledejte šest slov, v nichž je gramatická chyba. Tajnou zprávu získáte tak, že za sebou napíšete slova, která stojí jako první za slovy s chybou. Luštění si nechte zatím pro sebe - příště se dozvíte, co s tím budete dělat.

Bukaniři na Lahnu.

Podle dohody na táboře podnikli zájemci 3. a 4. září lodní výpravu po Lahnu. Bylo nás celkem 12 a naše flo-tila se skládala ze dvou kanojí, jednoho kajaku a jed-né pramice. Té se brzy dostalo přezdívky „Otrokářská loď“. Ozývaly se z ní totiž neustále povely „do vody-z vody....“ a jiné, které měly zajistit rovnoměrné pád-lování. Každé tři kilometry muselo být vyčerpané muž-stvo vystřídáno čerstvými silami.

Řeka byla krásná, teplá a poměrně čistá. Mnozí z nás poprvé uviděli ledňáčka s krásným modrým peřím.

Počasí bylo „skautské“ - pršelo a nepřestalo ani večer, kdy jsme stavěli stany. Kytary proto musely zůstat za-balené a z večera celkem nic nebylo.

Abychom ráno mohli dát hobla Špendlíkovi, kterému zrov-na bylo 19, museli jsme nejprve vylít vodu z folie /na mokré trávě by to bylo příliš kruté/.

V neděli byl provoz na řece větší - motorové čluny, vodní lyžaři a do-konce tři lodi veslařů z gymnasia v Bonnu. Počasí se nám zlepšilo, ale silný protivítr nám kazil radost z cesty po proudu.

Když jsme odpoledne dorazili k cíli naší cesty do Nassau, byli jsme vy-čerpaní, ale šťastní a spokojení. Určitě si to co nejdříve zase zopa-kujeme.